

המסר של ישראל: לא נאפשר שיקום צבאי גם במחיר מלחמה

written by מאיר בן שבת | 24.11.2025

בנקודת הזמן הנוכחית, כשהאבק מתקיפת צה"ל בביירות טרם שקע, עדיין לא ברור אם, מתי וכיצד יבחרו בחיזבאללה להגיב על חיסולו של הייט'ס עלי טבטבאי -ראש הזרוע הצבאית של האירגון. מה שברור הוא שישראל מצליחה להבהיר לארגון הטרור ולכל מי שבוחש בקדרה המזרח-תיכונית, כי היא נחושה למנוע את שיקומו גם במחיר של התלקחות הלחימה.

כמעט שנה לאחר כניסתו לתוקף של הסכם הפסקת-האש עם לבנון ולאחר איתותים עצבניים על אי-נכונותה להשלים עם מאמצי ההתבססות של חיזבאללה וגרירת הרגליים של הממשל הלבנוני מולו, תקפה ישראל באופן כירורגי וממוקד, את הפעיל הצבאי הבכיר ביותר בארגון, שהופקד על מלאכת שיקומו ובניית-כוחו.

ישראל נטלה אחריות מלאה על כך, לא גמגמה ולא התנצלה. היא גם לא שינתה את השיגרה בעורף, צעד שיכול היה להתפרש על ידי האוייב, כהבנה מצידה לקיומה של משוואת-תגובה, לפחות על חיסולים בדרג כזה.

לפני הכל, מדובר בהישג מודיעיני ומבצעי של צה"ל גם לאחר תהליכי הלמידה שהתקיימו בשנה האחרונה בחיזבאללה ולמרות הלקחים שהפיק בעקבות המלחמה. ישראל מבהירה כי גם עכשיו, היא מסוגלת להתחקות אחר פעילי הטרור, לאתר את דירות המסתור שלהם ולבצע תקיפות מדוייקות, בתוך שכונות מגורים, בבירה הלבנונית.

הנכונות לבצע את הפעולה, כמה שבועות לאחר שנעים קאסם הזהיר פומבית כי "המשך התוקפנות לא יתכן ולכל דבר יש גבול" מבהירה כי ישראל לא נרתעת גם מהאפשרות שמהלכיה יובילו לחידוש הלחימה.

את המסר הזה היא שולחת על גבו של טבטבאי, לא רק לפעילים האחרים בחיזבאללה, אלא גם לחמאס-בעזה, להנהגה האיראנית בטהרן, לממשלה הלבנונית בביירות, לאחמד א שרע בדמשק ולשורת המדינות הקשורות בהסדרים שבשתי הזירות, מתורכיה וקטאר עד מצרים וסעודיה.

בפעולה זו ישראל נותנת תוקף להתחייבותה לפעול בעצמה לפירוק אוייביה מנשקם, אם ההסדרים המדיניים לא יובילו לכך.

ראשי חיזבאללה אמנם ינסו להשתמש בתקיפה הישראלית כדי ללכד את הכוחות הלבנוניים סביב ההתנגדות לישראל, אך מנגד היא תוכל לתת תוקף דווקא לדרישות של הממשל הלבנוני מחיזבאללה ומעל כולן לתביעתו למונופול על הנשק במדינה.

ולבסוף, התקיפה בביירות מבהירה כי מרחב-הפעולה של ישראל נשמר גם במדיניותו הנוכחית של ממשל טראמפ, שאמנם אינו מעוניין בחידוש הלחימה העצימה, אך הוא מגלה הבנה ואולי אפילו מעניק גיבוי, לפעולות נקודתיות שישראל מבצעת, לאחר מיצוי המאמצים האחרים למניעת התעצמות צבאית של אויביה.

יתכן שבממשל האמריקני מערכיכים שתקיפה כזו לא רק שלא תכשיל את המאמצים בערוץ המדיני אלא שהיא אפילו תסייע לקדם אותם.

כמו במקרה של חמאס בעזה, גם בחיזבאללה בלבנון המהלכים הישראליים דוחקים אותם לנקודת הכרעה, כשכל האופציות אינן טובות. הבלגה והכלה² יעודדו את ישראל להמשיך ולחסל את פעילי האירגון ויחד עימם את שארית כבודו המרוסק. תגובה עצימה באש³ תגבה מהאירגון מחיר ותתן תוקף לדרישות מתנגדיו בלבנון. תגובה סמלית⁴ תמחיש את רתיעתו מישראל ותיקבע תעריף נמוך לראשי בכיריו.

בחיזבאללה ובחמאס לא אוחזים כיום בעמדות כוח שמאפשרות לכבול את ידיה של ישראל או לגבות ממנה מחיר שירסן אותה בפעילותה.

הניסיון להבעיר את זירת יו"ש ובאמצעותה להכביד על התנהלותה של ישראל ולגבות ממנה מחירים לא נעצר מראשית המלחמה. מערכת הביטחון למדה להתמודד עם האתגר הזה ופעולותיה, באופן כללי, מונעות מהאוייב להשיג את האפקט שהוא מקווה לו.

אפשר להניח כי בחיזבאללה בוחנים גם את האפשרות לבצע פעולות בחו"ל, עם או בלי סיוע של גורמים איראניים אחרים. גם תרחיש זה נמצא על סדר-היום של מערכת הביטחון.

התרחיש המאתגר שמצריך תשומת לב מיוחדת מצד המערכות בישראל הוא פיגוע חטיפה. בחמאס חשים היטב את ההבדלים בין המציאות שקדמה לשיחרור החטופים החיים לבין זו ששוררת כעת, חרף ההסכמים. הפיתוי לכך⁵ גדול. הנתונים ברצועת עזה עלולים ליצור הזדמנויות, אך לא רק בזירה הזו.

זו העת להגביר את העירנות ואת מאמצי המודיעין והסיכול בכל הזירות, לאפשר לכוחות צה"ל לנקוט מדיניות-אש אגרסיבית בשמירה על השטחים שבשליטתם בתחומי הרצועה ובמניעת גישה של עזתים לאזורים אלה ולהגביר את המאמצים ההתקפיים נגד פעילי טרור בעלי יידע וניסיון רלוונטי ביו"ש ובמזרח ירושלים. המסר חייב להיות חד וברור: לא לאפשר חטיפה נוספת. בשום מחיר.

פורסם בישראל היום, בתאריך 23 לנובמבר 2025.